

METODA OPowieści RUCHOWEJ J.G. THULINA

Twórcą tej metody jest szwedzki pedagog Józef Gotfryd Thulin. Zaproponował on wykorzystanie bajek, legend i innych opowieści jako tła do rozwijania aktywności ruchowej dzieci, które ruchem miały odtwarzać sytuacje i zdarzenia występujące w fabule.

Na czym polega więc ta metoda???

Metoda opowieści ruchowej polega na tym, że nauczyciel, poprzez odpowiedni - atrakcyjny i ciekawy temat opowiadania działa na wyobraźnię dziecka, zachęcając je do odtwarzania ruchem treści opowiadania, przedstawiania czynności ludzi dorosłych, sposobu poruszania się zwierząt, ptaków, różnych sytuacji, zdarzeń itp.

Wystarczy więc, jak pisze W. Gniewkowski „uruchomić jedynie słuch i wyobraźnię dziecka. "Słucha ono bowiem opowiadania nauczycielki (bajki, zdarzeń i historyjek prawdziwych lub zmyślonych, mówionych prozą lub wierszem) i na podstawie wyobrażeń o ruchu wynikającym z fabuły wykonuje odpowiednie ruchy (czynności) w trakcie opowiadania. **Niepotrzebne są do tego przybory ani przyrządy, albowiem fantazja zastępuje wszystko.**"

Metoda opowieści ruchowej zakłada się, że każde wykonane zadanie jest poprawne. Nauczycielka nie stosuje pokazu, aby uniknąć naśladowania jej ruchów. Dzieci nie powinny bowiem naśladować jej, lecz wypowiedane przez nią słowa. Opowiadaną historyjką należy zainteresować ćwiczących.

Trzeba stworzyć klimat niesamowitości, opowiadać, różnicując sposób wypowiedzania słów. Dzieci bardzo szybko wczuwają się w atmosfer opowieści i łatwo utożsamiają się z osobami, zwierzętami, przedmiotami i zjawiskami pojawiającymi się w toku historyjki.

Fabula opowieści ruchowej, jej tempo są uzależnione od celu, który za jej pomocą zamierza się osiągnąć. Należy wplatać dodatkowo słowa, które zmobilizują dzieci do aktywniejszego udziału we wspólnej zabawie.

Opowiadaniu nauczycielki może towarzyszyć odpowiednio dobrana, dostosowana do charakteru fabuły, muzyka. Pozwala to zwielokrotnić przeżycia, ułatwia osadzenie dziecka w wymyślonej rzeczywistości, a także reguluje tempo ćwiczeń. Ćwiczenia z podkładem muzycznym są ponadto bardziej atrakcyjne.

Metoda opowieści ruchowej sprzyja rozwojowi fantazji, która w życiu dziecka odgrywa dominującą rolę; fantazja bowiem może pobudzić i utrzymać dziecko w ruchu, wywołać przeróżne obrazy; sprawia, że dziecko bawiąc się raz jest „ptakiem”, raz „psem”, a jeszcze innym razem „kierowcą pociągu, samochodu, pojazdu kosmicznego” itp.

Metoda opowieści ruchowej wymaga jednak od nauczyciela dobrego, starannego przygotowania i zrozumienia, że stosowane opowiadanie w czasie trwania zajęć jest tylko środkiem do odtworzenia przez dzieci poprawnego ruchu. Układ opowiadania zatem musi opierać się na zasadach wszechstronności ruchu, stopniowaniu wysiłku i zmienności pracy mięśniowej.

Metoda opowieści ruchowej jest doskonałą metodą do pracy w przedszkolu, bo uczy dzieci koncentracji na opowiadaniu, rozumienia jego przekazu, a przede wszystkim - pobudza wyobraźnię i zachęca do kreatywności podczas wyrażania ruchem treści opowiadania czytanego lub mówionego przez nauczyciela.